

BALLÁNÉ DR. SZENTPÁLI EDIT*

A csalás és a vesztegetési jellegű bűncselekmények elhatárolása

Bevezetés

A Biblia Mózes I. Könyvében rögzíti a kígyó, mily csalárd módon kerítette hatalmába Ádámot és Évát.¹

1. *A kígyó pedig ravaszabb vala minden mezei vadnál, melyet az Úr Isten teremtett valaha, és monda az asszonynak: Csakugyan azt mondta az Isten, hogy a kertnek egy fájáról se egyetek?*

2. *És monda az asszony a kígyónak: A kert fájának gyümölcséből ehetünk,*

3. *De annak a fának gyümölcséből, mely a kertnek közepette van, azt mondá Isten: abból ne egyetek, azt meg se illessétek, hogy meg ne haljatok.*

4. *És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg,*

5. *hanem tudja az Isten, hogy a mely napon ejéndetek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek mint az Isten: jónak és gonosznak tudói.*

6. *És látá az asszony, hogy jó az a fa eledele s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcseségért: szakaszta azért annak gyümölcséből és evék, és ada vele levő férjének is, és az is evék.*

A Paradicsomból való kiűzetés után egyik gonosz tett követte a másikat.

Izsáknak és Rebekának két fia született: Ézsau és Jákob. Az elsőszülött előjogok Ézsaut illették volna, de Jákob ezt magának csalással kívánta megszerezni, ezért Ézsau ruhájába öltözött, nyakát és kezét gidák bőrével borította, hogy Ézsauhoz hasonlítson, amikor édesapjához megy az áldás végett².

Jákob fiai pedig testvérüket, Józsefet nem szívlelték. Ezért kútba dobták, majd eladták Egyiptomba rabszolgának. Jákobnak az igazat nem merték felfedni, ezért

megtévesztették egy hamis történettel, miszerint fenékvadok tépték szét.³

A Bibliai történetek szerint tehát a csalás egyidős az emberiség történetével. Az ármánykodás, ha nem is a hét fő bűn része, de szinte minden ember életének velejárója.

Egymás megtévesztése csekélynek tűnő dolgokban mindennaposnak tekinthető. Ennek kizárólag az emberek egymáshoz fűződő viszonyában-kapcsolatában van befolyásoló szerepe.

Amikor viszont a megtévesztés, mint csalárd jellegű elkövetés átlép a büntetőjog keretei közé, nemcsak a laikusok, de a jogalkalmazók is elsőként a csalásra gondolnak, holott ezen elkövetési magatartás számos Büntető törvénykönyvben szabályozott törvényi tényállás formájában ölthet testet, mint⁴ kuruzslás, ártalmas fogyasztási cikkel visszaélés, kettős házasság, magánlaksértés, közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény, atomenergia alkalmazásával visszaélés, hatóság félrevezetése, zugírászat, korrupciós bűncselekmények, nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel visszaélés, rémhírterjesztés, közveszéllyel fenyegetés, közbizalom elleni bűncselekmények, csalási kapcsolatok létesítésével visszaélés, zsarolás, lopás, csalás, gazdasági csalás, információs rendszer felhasználásával elkövetett csalás, pénz- és bélyegforgalom biztonsága elleni bűncselekmények, költségvetést károsító bűncselekmények, pénzmosás, csődbűncselekmény, jogosulatlan pénzügyi tevékenység, tőkebefektetési csalás, fogyasztók érdekeit és a gazdasági verseny tisztaságát sértő bűncselekmények, tiltott adatszerzés és az információs rendszer elleni bűncselekmény, kibúvással megvalósított katonai bűncselekmények.

A fenti cselekmények közül egyesek tényállása kifejezetten tartalmazza a „megtévesztés” szót pl.: fogyasztók megtévesztése, közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény, magánlaksértés. A többi cselekmény jellemzője pedig az, hogy megtévesztés, tévedésbe ejtés nélkül a cselekmény nem is lenne elkövethető pl.: kuruzslás, ártalmas fogyasztási cikkel visszaélés pénz- és bélyegforgalom biztonsága elleni bűncselekmények, illetve a korrupciós bűncselekmények közül a befolyás vásárlása és a befolyással üzérkedés.

A felsorolt bűncselekmények közül jelen munkámban a megtévesztő magatartás kifejeződését, kizárólag a korrupciós bűncselekmények vonatkozásában

* Bíró, Debreceni Törvényszék, PhD-hallgató, DE Marton Géza Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola

¹ Szent Biblia 1 Mózes 2–3. A Teremtésről

² Szent Biblia 1 Mózes 25, 19–34. Ézsau és Jákob története

³ Szent Biblia 1. Mózes 20., 23. A tíz parancsolat

⁴ Tóth Mibály: *A csalás formáinak és büntetőjogi értékelésének változásai*, Belügyi Szemle 4–5/2001. 3–16. old.

kívánom bemutatni, majd párhuzamot vonni a család tényállásával.

A család és a korrupciós cselekmények története

Visszatérve e cselekmények eredetére, nemcsak a család a korrupciós cselekmények is hosszú múltra tekintenek vissza.

Egy egyiptomi történész úgy véli 3000 éves a korrupció eredete. Egy csoport Sobekemsof király sírját akarta kifosztani az Újbirodalom idején. A fosztogatásban hivatalnokok is érintettek voltak, de nekik szabad elvonulást engedélyezett a Thebai ítélkezés, míg a szegény sorsú elkövetőket megbüntették.⁵

A család büntethetőségét az államalapítás időszaktól kísérhetjük figyelemmel Szent István Dekrétaimnak Második könyvében a lopási jellegű cselekmények mellett szabályozásra kerültek a családi jellegűek is.⁶

A középkor Hármaskönyve büntetni rendelte a vagyongyarapítást célzó cselekményeket, mint a királyi adományok kapcsán elkövetetteket, rokonait vagy másokat kisemmizve, birtokleveleik elrejtésével, vértagadás megvalósítása oldalági rokonok örökségtől való megfosztása, hűtlenség, állévél-költések, majd általános kategóriaként a csaláság gonosztettét.⁷ Az 1878. évi V. törvényzikk a magyar büntető törvénykönyv, a büntettekről és vétségekről 379. §-a rögzítette a család tényállását „Aki azon célból, hogy magának vagy másnak jogtalan hasznot szerezzen, valakit ravasz fondorlattal tévedésbe ejt vagy tévedésben tart és ezáltal annak vagyoni kárt okoz csalást követ el”.⁸ Az 1961. évi V. Büntető törvény (293. §) óta a jelenleg hatályos 2012. évi C. Büntető törvényig (továbbiakban: Btk.) (373. §) a család törvényi tényállása töretlen: „Aki jogtalan haszonszerzés végett mást tévedésbe ejt vagy tévedésben tart és ezzel kárt okoz, csalást követ el”.

A korrupciós bűncselekmények elsőként az 1878. évi V. törvényzikk a magyar büntető törvénykönyv, a büntettekről és vétségekről 465. §-ában jelentek meg. Vesztegetés miatt volt büntethető: „Az a közhivatalnok, aki hivatásánál fogva teljesítendő cselekménye, vagy annak elmulasztásáért ajándékot vagy jutalmat követelt, elfogadott, vagy ennek ígéretét nem utasította vissza”. A befolyással üzérkedés ismertlen volt.

Az 1961. évi V. Büntető törvénykönyv 153. § szerint: „Aki azért, hogy valódi vagy színlelt befolyást hivatalos személynél érvényesítsen, a maga vagy más részére

előnyt követel, kér vagy elfogad”¹⁰. Az 1971. évi 28. számú törvényerejű rendelet a hivatali szférán túl kiterjesztette a szövetkezetekre és az egyesületekre, majd az 1978. évi IV. számú törvény az állami gazdálkodó tevékenységre és a kulturális életre is. Az 1998. évi LXXXVII. törvény a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmények vonatkozásában iktatta be 258/E. §-ban a befolyással üzérkedés nemzetközi kapcsolatokban bűncselekményt¹¹. Az 1978. évi IV. számú törvény 250. §-a és a Btk. 294. §-a szó szerint megegyezve rögzítik a vesztegetés tényállását. Azzal a különbséggel, hogy a jogtalan jelzőt a Btk. kezdetben mellőzte, majd a 2015. évi LXXVI. törvény illesztette be ismételtelen „Az a hivatalos személy, aki működésével kapcsolatban jogtalan előnyt kér, avagy a jogtalan előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja, illetőleg a jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért büntettet követ el”. Az 1978. évi IV. számú törvény 256. § (1) bekezdése szerint befolyással üzérkedést követ el „Aki arra hivatkozással, hogy hivatalos személyt befolyásol, a maga vagy más részére jogtalan előnyt kér vagy elfogad büntettet követ el”. A Btk. 299. § (1) bekezdése akként módosította „Aki arra hivatkozással, hogy hivatalos személyt befolyásol, a maga vagy más számára jogtalan előnyt kér, a jogtalan előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személynek adott vagy ígért jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért büntettet követ el”.

A 2011. évi CL. törvény a nemzetközi jogharmonizációs kötelezettséget teljesítve új tényállásként iktatta be az 1978. évi IV. számú törvény 256/A. §-ába a befolyás vásárlása tényállását: „Aki olyan személynek, aki arra hivatkozik, hogy hivatalos személyt befolyásol vagy reá tekintettel másnak jogtalan előnyt ad vagy ígér, büntettet követ el”.

A Btk. 298. § (1) bekezdés szerinti hatályos szöveg a következő: „Aki a) olyan személynek, aki arra hivatkozik, hogy hivatalos személyt befolyásol vagy b) olyan személyre tekintettel, aki arra hivatkozik, hogy hivatalos személyt befolyásol, másnak előnyt ad vagy ígér büntettet követ el”.

A hatályos Btk.-ban a korrupciós bűncselekmények a XXVII. fejezetben jelentek meg. E fejezet az alábbi tényállásokat tartalmazza: vesztegetés, vesztegetés elfogadása, hivatali vesztegetés, hivatali vesztegetés elfogadása, vesztegetés bírósági vagy hatósági eljárásban, vesztegetés elfogadása bírósági vagy hatósági eljárásban, befolyás vásárlása, befolyással üzérkedés továbbá a korrupciós bűncselekmény feljelentésének elmulasztása. A fejezet értelmező rendelkezéseket is tartalmaz.

A törvény miniszteri indokolása szerint a befolyással üzérkedés alapesete akkor valósul meg, ha az elkövető arra hivatkozik, hogy hivatalos személyt befolyásol és ezért a maga, vagy más számára jogtalan előnyt

⁵ Múlt-kor Magazin 2004. 08. 24. Múlt-kor.hu.

⁶ Madai Sándor: *A család büntetőjogi értékelése*, Budapest 2011. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. 13–14. old.

⁷ Tóth Mihály: *A család formáinak és büntetőjogi értékelésének változásai*, Belügyi szemle 4–5/2001. 3–16. old.

⁸ *Magyar Törvények 1876–1880. évi törvénycikkek*, Budapest Révai testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság 1911.

⁹ Lásd uo.

¹⁰ Büntető Törvénykönyv Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó Budapest 1976. 223. old.

¹¹ Hollán Mihály: *A befolyással üzérkedés büntetendősége a közszférán túl*, Állam-és Jogtudomány 2012. LIII/1. 68., 75., 83. old.

kér vagy az ilyen előny ígéretét elfogadja. Minősített esetet képez, ha az elkövető magát hivatalos személynek adja ki. Az előbbiekhöz képest a befolyás vásárlása korrupciós bűncselekményként csak azt az elkövetőt bünteti, aki olyan személynek vagy reá tekintettel másnak ad vagy ígér jogtalan előnyt, aki arra hivatkozik, hogy hivatalos személy befolyásol.

A befolyás vásárlása nem állapítható meg akkor, ha a jogtalan előnyt olyan személynek adják vagy ígérik, aki magát hivatalos személynek adja ki, miközben ennek a cselekménynek a passzív oldala a befolyással üzérkedés súlyosabban minősülő esete.¹² Az elmondottak felvetik a csalás, a befolyás vásárlása, a befolyással üzérkedés és az egyéb korrupciós cselekmények közötti elhatárolás kérdését.

A halmazat kérdése

A megtévesztő jellegű csalárd magatartás vagy kifejezetten vagy burkoltan, de több bűncselekmény elkövetési formája. Amennyiben egy adott tényállás vonatkozásában több bűncselekmény is megállapíthatónak tűnik, akkor a kétszeres értékelés tilalmát szem előtt tartva, három alapvető segédelv segítségével lesz eldönthető a kérdés, a cselekmények halmazata valóságos vagy látszólagos.¹³

A konzumpció esetén az átfogó diszpozíció, bizonyos feltételektől függően elnyeli a kevesebbet. A szubsidiaritás a törvény kifejezett rendelkezésén alapuló látszólagos alaki halmazati kategória „ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg”, illetve „ha más bűncselekmény nem valósul meg”. A specialitás esetén a törvény az egyik diszpozícióból további ismérvek megjelölésével kiemeli egy másikat.¹⁴ Több szerző különbséget tesz szoros és tágabb értelemben használt specialitás fogalom között.¹⁵ Kréner László, Molnár Gábor valamint Elek Balázs álláspontja szerint, specialitás csak akkor áll fenn „ha két törvényi tényállás valamennyi általános elemét fedő bűncselekmény közül az egyik a másiknál szűkebb tartalmat ölel fel, azonban elengedhetetlen, hogy a speciális bűncselekmény mindig teljes egészében illeszkedjék a tágabb általános tényállás kereteibe”.¹⁶ A tankönyvek kifejezetten a csalás-adócsalás viszonyát emelték ki, miszerint az adócsalás törvényi tényállása speciálisabb a csaláséhoz képest. A témában megjelent tanulmányok jelentős része nem osztotta ezt az álláspontot.¹⁷

Az általános forgalmi adó jogellenes visszaigényléssel kapcsolatosan kialakult eltérő bírói gyakorlat sürgetővé tette egységes jogi álláspont kialakítását, amely a Legfelsőbb Bíróság 1/2006. számú Büntető jogegységi határozatában öltött testet. A kötelező iránymutatás a csalás és adócsalás bűncselekmény megvalósulásáról rendelkező fiktív bizonylatok, számlák felhasználása esetén. A döntés szerint csalás-ként kell minősíteni az elkövető magatartását, ha adóalanyiség nélkül vagy adóalanyként, de valóságos gazdasági tevékenység nélkül kiállított bizonylatok alapján igényel vissza általános forgalmi adót. Adócsalás-ként minősül viszont a cselekmény abban az esetben, ha az általános forgalmi adó alanya akár a felszámított fizetendő adóra, akár más adóalany által előzetesen felszámított levonható adó összegének a feltüntetése körében, fiktív bizonylatok alapján valótlan adatokat közöl az adóhatósággal, amennyiben cselekményének az eredménye, a törvényes mértékű adófizetési kötelezettség keretei között marad. Abban az esetben, ha az adóalany fiktív bizonylatok felhasználásával történő adóelszámolása a törvény szabályai szerint fizetendő általános forgalmi adó összegének csökkentésén túlmenően jogszerűen adó-visszatérítési igényt is eredményez, az elkövető terhére megállapítandó adócsalás bűncselekményével valóságos alaki halmazatban megvalósult csalás bűncselekményét is meg kell állapítani.¹⁸ A jogegységi határozat mindhárom felmerült problémakörre iránymutatást adott.

A költségvetés védelmét biztosító jogi szabályozás új szakaszába lépett 2012. január 1. napjától, amikor a 2011. évi LXIII. törvény beiktatta a költségvetési csalás tényállását, amely megjelent a hatályos Btk. 396. §-ában.

Jelen tanulmányban felsorakoztatott bírósági határozatok ugyanezt emelik ki a csalás és befolyás vásárlása, befolyással üzérkedés viszonylatában. A specialitás folytán e cselekmények találkozásánál a korrupciós jellegű bűncselekmények nyernek megállapítást. A téma fontosságát jelzi, hogy a gazdasági bűncselekmények mögött jelentős arányban jelenik meg a korrupció. „Szinte minden gazdasági bűncselekmény mögött van korrupciós cselekmény, csak nem lehet bizonyítani.”¹⁹ Mielőtt a bírósági határozatok jogi okfejtésére rátérnék, röviden kerüljön bemutatásra e három bűncselekmény.

A csalás egy megtévesztő csalárd jellegű magatartás, amelynek kettő nélkülözhetetlen eleme van, a jogtalan haszonszerzési célzat, valamint az eredmény. A bírói gyakorlat ez utóbbi alatt a kár bekövetkezését érti, de a laikusok felfogásában amennyiben a kár nem következik be, a nem vagyoni kár is ennek körébe sorolandó.²⁰

A bűncselekmény tárgya a vagyoni jog, amely tulaj-

¹² 2012. évi C. törvény 299. §-hoz fűzött miniszteri indokolása

¹³ Gellér Balázs József: *Gondolatok a kettős értékelés tilalmáról és a látszólagos alaki halmazat feloldására szolgáló elvekről*, 220–221. old. Tanulmányok Tóth Mihály professzor 60. születésnapja tiszteletére Pécs 2011. Universita Quinquecentiensis 219–228. old.

¹⁴ Nagy Ferenc: *A magyar büntetőjog általános része* Korona Kiadó Budapest 2001. 304–305. old.

¹⁵ Ambrus István: *Egység és halmazat – Régi dogmatikai kérdések új megközelítésben*, Generál Nyomda Kft. Szeged 2014. 241. old.

¹⁶ Elek Balázs: *A csalás és az adócsalás elhatárolásának egyes elméleti és gyakorlati kérdései*, Collectio Iuridica Universitatis Debreceniensis V. DELA Könyvkiadó és Kereskedelmi Kft. 12. old.

¹⁷ Lásd uo. 11–12. old.

¹⁸ Legfelsőbb Bíróság 1/2006. Büntető jogegységi határozat 1–2–3. pontjai

¹⁹ Inzelt Éva – Kerecsi Klára – Lévay Miklós: *Korrupciós bűncselekmények a büntető igazságszolgáltatás tükrében*, ELTE ÁJK 2014. 120. old.

²⁰ Madai Sándor: *A csalás büntetőjogi értékelése*, Budapest 2011. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft. 10. old.

don és kötelmi jogviszonyból is származhat. Elkövetési tárgya bármilyen vagyontárgyra, de vagyoni jogviszonyra is elkövethető, azonban kizárólag célzatosan, egyenes szándékkal. A sértett ennél fogva az a személy, akinek a cselekmény a vagyoni viszonyait sérti, vagyontát károsítja, de nem feltétlenül azonos a megtévesztett személlyel. Elkövetési magatartása két formában jelenik meg: tévedésbe ejtéssel és tévedésben tartással. Tévedésbe ejti az elkövető a sértettet, amikor a valótlanítást valóságként tünteti fel és ennek eredményeképpen a megtévesztettben, a tudatában téves képzetek alakulnak ki. Tévedésben tartás az elkövető magatartásától függetlenül létező tévedés, melyet az elkövető el nem oszlat vagy azt megerősít.²¹

Ezzel szemben a vesztegetési jellegű bűncselekmények tágabb fogalma a közélet tisztasága, az állami, társadalmi szervek, a hivatalos és más fontos közfeladatot ellátó személyek törvényes, elfogulatlan és befolyástól mentes működését jelenti, melyek megingatják az előbb említett szervek és személyek szabályszerű működésébe vetett bizalmat.²²

Ennél fogva a korrupciós jellegű bűncselekmények védett jogi tárgya a közélet tisztasága, a hivatalos személy és a gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében tevékenységet végző személy befolyástól mentes döntése. A bűncselekmény elkövetési tárgya megközelíti a csalásért, ami a jogtalan előny, hiszen ez mozgítja a korrupciós bűncselekmények elkövetőit is.

A befolyással üzérkedés és a vesztegetés elkövetési magatartásának szövegezése igazodik egymáshoz. Bünteti a jogtalan előny kérését-elfogadását, az ígéret elfogadását, valamint a rá tekintettel harmadik személynek adott vagy ígért, a jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetértve elkövetést is. E magatartások kifejtésével mindkét cselekmény befejezett, nem szükséges hozzá az ellenszolgáltatás tényleges teljesülése, hogy az eljusson az elkövetőhöz.²³

A befolyás vásárlásában megjelenik egy harmadik személy, aki mintegy beékelődik az ügyszemély és az ügyfél közé. A bűncselekmény tehát egy harmadik személy irányában valósul meg. A befolyásolás tudatos ráhatás a hivatalos személy magatartását megelőző akaratelhatározása annak érdekében, hogy ne kizárólag a jogi előírások, a megállítható tényállás alapján járjon el, hanem olyan szempontokat is vegyen figyelembe, amelyek a döntés meghozatalakor nem érvényesülhetnek. A befolyás lehet valódi, színlelt, de mindenképp a befolyás vásárlójának megtévesztésére alkalmas.

A befolyásra hivatkozásnak félreérthetetlennek kell lennie.²⁴ Vagyis önmagában a hivatalos személy megkeresése, tőle információkérés, érdeklődés, amely bármely állampolgár számára hozzáférhetőnek kell len-

nie, nem meríti ki a bűncselekményt. A befolyást vásárlója abban a tudatban cselekszik, hogy a befolyással üzérkedő hivatalos személyre befolyást tud gyakorolni. Ő ezt kívánja, ezért juttat jogtalan előnyt az üzérkedőn keresztül a hivatalos személynek. Alapvető tévedésben van, melyet az üzérkedő a magatartásával ért el. Ennél fogva egyfajta sértetti pozícióban van, de miután kívánja a hivatalos személy befolyásolását, a jogtalan előny nyújtásával, ígéretével elköveti a bűncselekményt. A befolyással üzérkedő ennél fogva egy csaló, akinek semmiféle ráhatása nincs hivatalos személyre.

Álláspontom szerint a befolyással üzérkedő megtéveszt másokat azzal kapcsolatban, hogy hivatalos személyt befolyásol. Már említésre került, amennyiben mégis hivatalos személyt akar befolyásolni jogtalan előny nyújtásával, magatartása az aktív vesztegetés tényállását fogja kimeríteni.

Kérdés, hogy a hivatalos személy cselekménye milyen bűncselekményt valósít majd meg. Ugyanis, ha hivatalos eljárásában hatáskörét túllépi, működésére vonatkozó jogszabályokat megszegi az aktív vesztegető előnyére, a passzív vesztegetésért felel. Amennyiben viszont az előnyt elfogadja, de működési kötelezettségeit nem szegi meg, vagy esetleg folyamatban lévő hivatalos eljárásnak nem is részese, magatartása a csalás tényállását valósíthatja meg.

Erre utal a Kúriai a Bhar. II. 720/2012/5. számú határozatában, APEH dolgozók hatáskörüket túllépve tehetős adóalanyok tekintetében azt a látszatot keltették, hogy velük szemben vagyonosodási eljárást indítottak, emiatt fiktív jegyzőkönyveket is készítettek, majd ellenértékként a tévedésbe ejtett sértettektől készpénzt kértek.

A Kúria álláspontja szerint nem volt tényleges adó-eljárás, hiányzott ennél fogva a vesztegetés egyik tényállási eleme a hivatalos személy működésével kapcsolatban kérés.

Ennél fogva a terheltek magatartásukkal a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntettét és a csalás büntettét valósították meg, minthogy jogtalan haszonszerzési célzattal tévedésbe ejtették a sértetteket. Az, hogy e cselekményüket hivatalos minőségük felhasználásával követték el, a büntetés kiszabása körében kell értékelni.

Ezzel szemben született ellentétes döntés, melyet a Kúria felülvizsgálati eljárásban korrigált. A tényállás szerint I. és II. r. vádlottak az APEH Végrehajtási Osztályán dolgoztak, mint adóellenőrök. Munkakörükbe tartozott az adókötelezettséget érintő célvizsgálatok elvégzése, de vagyonosodási vizsgálat megindítása nem, csak javaslatot tehettek az erre irányuló eljárás megindítására. III. r. vádlott az APEH Végrehajtási Osztályán dolgozott jogászként, majd munkaviszonyának megszüntetését követően ügyvédként tevékenykedett, főként adóügyekkel foglalkozott. I. és II. r. vádlottak közös irodában dolgoztak, ismerték III. r. vádlottat, valamint munkatársukat IV. r. vádlottat, illetve V. r. vádlottat, aki gépkocsi-hitel közvetítéssel foglalkozott.

²¹ Horváth Tibor – Kereszty Béla – Maráz Vilmosné – Nagy Ferenc – Vida Mihály: *A magyar büntetőjog Különös része*, Korona Kiadó Budapest 1999. 729–734. old.

²² Belovics Ervin – Molnár Gábor Miklós – Simku Pál: *Büntetőjog II.*, Budapest 2012. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., 424–427. old.

²³ Lásd uo. 441–445. old.

²⁴ Lásd uo. 441–445. old.

Ennek során ismerkedett meg V. r. vádlott VI. r. vádlottal. I. év IV. r. vádlottak elhatározták, hogy bünső úton tesznek szert haszonra, akként hogy adóellenőri mivoltukat felhasználva elhitetik gazdagabb vállalkozókkal, velük szemben az APEH vagyonosodási vizsgálatot indíthat, de nekik lehetőségük van arra, hogy ne induljon, illetve a vizsgálat számukra kedvező eredménnyel záruljon. Ennek ellenértékéért nagyobb összegeket kértek a vállalkozóktól. A tervet megbeszélték II. r. vádlottal. I. és II. r. vádlottak elhatározták, hogy fiktív idézést adnak ki, ezzel tévedésbe ejtik a vállalkozókat, hogy adóeljárás indult. Ezt követően személyesen felajánlották a vállalkozóknak, hogy az általuk meghatározott összegű készpénz megfizetése ellenében az eljárás pozitív eredménnyel zárul, illetve annak folytatástól elállnak. I. és II. r. vádlottak ennek során fiktív adóhatósági jegyzőkönyv készítését is vállalták. IV., V. és VI. r. vádlottak kutattak fel, olyan gazdag vállalkozókat, akikről gondolták fizetni fognak, míg VI. r. vádlott a gazdasági társaságokról egyéb információkat gyűjtött. III. r. vádlott az ennek folytán hozzá forduló ügyfeleket téves tudatban tartotta, hogy velük szemben valós adóhatósági eljárás indult, ugyanakkor rábeszélte őket, hogy a jogtalan vagyoni előnyt rajta keresztül juttassák el I. és II. r. vádlottakhoz.

Az elsőfokú bíróság²⁵ álláspontja szerint I. és II. r. vádlottak, mint hivatalos személyek jogtalan előny szerzése céljából hivatali helyzetükkel visszaéltek, amikor olyan látszatot teremtettek, mintha a sértett személyekkel szemben adóhatósági eljárás indult volna. III., IV., V., és VI. r. vádlottak hivatalos személyi minőség hiányában e bűncselekmény bűnsegédei. A vádlottak cselekménye látszólag csalás bűntettének is minősül, a halmazat csupán látszólagos, a csalás és a hivatali visszaélés egymással a specialitás viszonylatában áll. A hivatali visszaélés a csalás általános törvényi tényállásához képest speciális tényállás. Tartalmazza a csalás törvényi tényállásában írt jogtalan haszonszerzési célzatot, így az alaki különmemű halmazat megállapíthatósága kizárt. Emellett I. és II. r. vádlottak kimerítették a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettét is, melynek vádlott társai kizárólag bűnsegédei.

A következő tényállásban első olvasatra azonosulni lehet az elsőfokú bíróság jogi okfejtésével a befolyással üzérkedés megvalósulása mellett. A másodfokú bíróság azonban kellőképpen rámutatott arra, hogy a befolyással üzérkedés és a befolyás vásárlása esetén kellő figyelmet kell fordítani arra, volt-e mögöttes hivatalos eljárás és abban ténylegesen eljáró hivatalos személy.

A másodfokú bíróság²⁶ szerint az elsőfokú bíróság hivatali visszaélésnek értékelt bűncselekmények minősítése nagyrészt nem felel meg az anyagi jognak.

Az adóellenőrként dolgozó I. és II. r. vádlottak hivatalos személyek, akik a jogtalan előnyt elfogadták.

A korrupciós készpénz nyilvánvalóan jogtalan előnyt jelent. A törvényi tényállási elemek közül a hivatali működéssel kapcsolatban kitétel igényel mélyrehatóbb értelmezést. A törvény helyes, nyelvtani, logikai értelmezése és a jogirodalom szerint I. és II. r. vádlottak esetében megállapítható, hogy a jogtalan előnyt hivatali működésükkel kapcsolatban fogadták el. Kétségtelen, hogy a törvényeknek megfelelő, szabályos joghatások kiváltására alkalmas adóhatósági eljárás nem indult azon vállalkozókkal szemben, akiktől a vádlottak szervezett jelleggel jogtalan előnyt kértek megtévesztésük után. I. és II. r. vádlottak, mint hivatalos személyek fiktív ügyeket hoztak létre, hamis közokiratot készítettek, melyre nem hivatalos személyként lehetőségük sem lett volna.

A konkrét, valós ügyek hiánya ellenére mégis megállapítható, hogy I. és II. r. vádlottak hivatalos eljárásukkal kapcsolatban kérték és fogadták el a jogtalan előnyt. Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy I. és II. r. vádlottak hatáskörükbe tartozó ügyeket kreáltak, mely szintén azt támasztja alá, hogy jogtalan előny kérése hivatali működésükkel függött össze. Ennélfogva az ítéletábra álláspontja szerint a cselekményeket vesztegetésként és nem hivatali visszaélésként kell minősíteni.

III., IV., V. és VI. r. vádlottak cselekménye pedig látszólag az aktív vesztegetést valósíthatná meg, de a tényállás szerint nevezettek közvetlenül segítséget nyújtottak a hivatalos személyeknek a jogtalan előny kéréséhez. Ugyan közreműködtek az előny adásában, de cselekményük elsődlegesen a hivatalos személyekkel együttműködve az előny kérése volt, ezért a hivatalos személy által elkövetett vesztegetés bűnsegédei voltak.

Kétségtelen, hogy a jogtalan előny kérése során a csalás törvényi tényállási elemei is megvalósulni látszanak, hiszen a megtévesztés a jogtalan haszon elérése végett történt, amely nagyrészt kárt is eredményezett. A vesztegetés azonban speciális a csaláshoz képest.

Felülvizsgálat folytán a Kúria²⁷ a másodfokú bíróság végzését bár hatályában fenntartotta, de a cselekmények minősítését törvénysértőnek ítélte meg a fentiekben már részletezettek miatt. Vagyis adóeljárás hiányában a cselekmény nem minősülhet vesztegetésnek, mert hiányzik a vesztegetés megállapíthatóságához megkívánt elem, nevezetesen az, hogy hivatalos személy működésével kapcsolatban kéri a jogtalan előnyt. A hivatali visszaélés pedig a csaláshoz képest nem speciális tényállás, mert nem tartalmazza a tévedésbe ejtést és a kárt.

Jelen ügyben is I. és II. r. vádlottak cselekménye a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntettét és csalás bűntettét merítette ki, melyhez vádlott társaik segítséget nyújtottak.

A fenti elemzés alapján is megállapítható, hogy a csalás, a befolyással üzérkedés és befolyás vásárlása

²⁵ Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1. B. 106/2009/72. sz. ítélet

²⁶ Debreceni Ítéletábra Bf. II. 56/2012/57. sz. ítélete

²⁷ Kúria Bfv. I. 444/2013/20. sz. végzés

tényállásai tartalmazzák a megtevesztést. Egy tényállás kapcsán dönteni kell, mely minősítés nyer megállapítást. A Kúria álláspontja szerint találkozásuk esetén halmazatuk csak látszólagos.

A 2009. évi 346. számú Büntető Bírósági Határozatból²⁸ megállapítható, a hivatali befolyással üzérkedés súlyosabban minősülő esetét és nem a csalás bűncselekményét követi el, aki valótlanul azt állítja vagy azt a látszatot kelti, hogy hivatalos személyt megvesztegetéssel befolyásol, és ezért jogtalan előnyt kér vagy fogad el, kivéve, ha a cselekményt csalásként minősítve az a befolyással üzérkedés minősített eseténél súlyosabb büntetéssel fenyeget. A tényállás értelmében I. r. vádlott egy egyesület elnöke volt, e körben ismerkedett meg II. r. vádlottal, aki egy Bt. tulajdonosként pályázatok készítését vállalta. I. r. vádlott felkérésére II. r. vádlott 2,5 millió Ft támogatás elnyerése érdekében benyújtandó pályázatot készített, abban pedig tanácsadóként közreműködött III. r. vádlott is. Még a pályázat benyújtása előtt II. és III. r. vádlottak többször utaltak az I. r. vádlottnak arra, hogy a pályázat kedvező elbírálása érdekében, a pályázatot kiíró minisztérium államtitkárának és az elbírálásban résztvevő más személynek 500 000 Ft „lobby pénzt” kell adni. A II. r. vádlott a pályázat benyújtásával egyidejűleg tevékenységéért 15 000 Ft-ot átvett az I. r. vádlottól. Ezen túl megállapodtak abban, hogy a pályázat sikere esetén ő további 28 500 Ft-ot, míg III. r. vádlott 100 000 Ft sikerdíjat fog kapni. A pályázat sikeres lett, ellenben I. r. vádlott nem fizetett, így II. és III. r. vádlottak arra hivatkoztak, hogy az államtitkárnak minél hamarabb fizetni kell. Miután vizsgálat indult a pályázati pénzek felhasználása miatt, I. r. vádlott 1,2 millió Ft-ot ígért II. r. vádlottnak, amelyből juttasson III. r. vádlottnak, illetve az államtitkárnak és környezetének. A találkozára a rendőrség csapdát állított. Az elsőfokú bíróság II. r. vádlottat befolyással üzérkedés bűntettében mondta ki bűnösnek. A másodfokon eljáró ítélet tábla II. r. vádlott vonatkozásában a cselekmény jogi minősítését helybenhagyta, azonban a jogerős határozat ellen II. r. vádlott és védője felülvizsgálati indítványt nyújtottak be, miszerint a cselekmény helyes minősítése csalás. A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint az irányadó tényállás alapján nem vitatott, hogy II. r. vádlott azt állította hivatalos személyt veszteget meg a pályázat kedvező elbírálása érdekében és ezért kért jogtalan előnyt I. r. vádlottól. Az sem képezte vita tárgyát, hogy II. r. vádlott cselekménye kimerítette a csalás tényállását is. Ennek ellenére a befolyással üzérkedés törvényi tényállása speciális a csalás törvényi tényállásához képest. A hivatalos személy megvesztegetésének valótlan állítása vagy az ilyen látszat keltése folytán, szükségképpen feltételezi a másik fél tévedésbe ejtését, továbbá magában foglalja a csalás törvényi tényállási elemeit, így a jogtalan haszonszerzési célt az eljárást és a károkozást.

Hasonló következtetésre jutott a Kúria az 1997. évi 569. számú Büntető Bírósági Határozatában.²⁹ A hivatali befolyással üzérkedés büntette megvalósul abban az esetben is, ha az elkövető szóban nem közli ugyan a hivatalos személy irányában történő elintézés módját, de a kért ellenszolgáltatás fejében olyan ígéretet tesz, amelyet kizárólag a hivatalos személy befolyása útján lehet elérni. A hivatali befolyással üzérkedés büntette befejezett az előnynek a valódi vagy színlelt befolyásolás céljából történő kérésével vagy elfogadásával. A tényállás értelmében a vádlott szabadságvesztés büntetését töltötte. Cellatársa munkába kívánt állni, ezért az illetékes bv. tisztnél jelentkezett, a kérelmi lapot kitöltötte, majd visszament a zárkájába, ahol a vádlott közölte vele, 4000 Ft ellenében elintézi munkába állását. A vádlottnak erre saját hatáskörében semmiféle lehetősége nem volt, így eleve nyilvánvalónak látszott, hogy bv. tisztet fog erre megkérni. Az ígéretet csak azért tette meg és ejtette tévedésbe cellatársát, hogy a kért pénzeszeget saját céljai végett megszerezhesse.

Az elsőfokú bíróság a vádlottat a befolyással üzérkedés vádja alól felmentette bűncselekmény hiányában, ugyanakkor csalással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt pénzbírsággal sújtotta. A Legfelsőbb Bíróság a fellebbezések folytán megállapította, tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállásból nem vonta le a következtetést a vádlottnak a vád tárgyává tett cselekmény kapcsán fennálló bűnösségére.

Az ítélezési gyakorlat szerint az elkövető hivatkozásának nem kell okvetlenül szóban, még kevésbé részletesen elhangoznia, ráutaló magatartással is teremthető olyan félreérthetetlen helyzet, hogy az előny adója biztos lehet abban, az előnyt kérő annak fejében hivatalos személyt fog vesztegetni az ő érdekében. A bűncselekmény befejezettségéhez pedig elegendő az előnynek a valódi vagy színlelt befolyás érvényesítése céljából történő kérése vagy elfogadása. A megvalósult hivatali befolyással üzérkedés büntette mellett a csalás bűnhalmazatban történő megállapíthatósága ennél fogva kizárt, mivel az említett két bűncselekmény a látszólagos alaki halmazati viszonyban áll.

Egy újabb ügy³⁰ szerint II. és III. r. vádlottak egy csemege boltot üzemeltettek, amivel szemben adóhatósági eljárás indult. II. és III. r. vádlottak tartottak ettől, esetleges fiktív számlák felbukkanása miatt. Az eljárás megindulásáról beszámoltak közeli barátjuknak I. r. vádlottnak, aki gyermekkorra óta szülőfalujából ismerte a jelenleg NAV-nál dolgozó vámtisztet. Közöttük beszélő viszony nem volt, egymás telefonszámát, lakóhelyét sem ismerték. I. r. vádlott azt mondta II. és III. r. vádlottnak, hogy „ne tessék idegeskedni, mert van egy jó barátom, aki segíteni tud, megtudjuk hol tart az ügy, ki tehetett bejelentést”. Később azt is közölte, a vámtiszt ismerőse 300 000 Ft ellenében tud

²⁸ Jogtár Országos Bírósági Hivatal, lezárva 2016. 06. 27. Legfelsőbb Bíróság Bfv. I. 133/2009. sz. határozat

²⁹ Jogtár Országos Bírósági Hivatal, lezárva 2016. 06. 27. Fejér Megyei Bíróság Bf. 559/1991. sz. határozat

³⁰ Miskolci Törvényszék 12. B. 1379/2014/38. sz. ítélet

segíteni. III. r. vádlott a kérését kezdetben visszautasította, de II. r. vádlott rábeszélésére átadták a kért pénzüsszeget. I. r. vádlott II. és III. r. vádlottak jelenlétében úgy tett mintha találkozót beszélt volna meg a vámtiszt ismerősével. A találkozóra egyedül ment el, azzal az indokkal, hogy a vámtiszt ismerőse II. és III. r. vádlottakkal nem kíván találkozni. A pénzt magával vitte. Visszatérése után közölte: „minden rendben”.

Az elsőfokú bíróság I. r. vádlottat befolyással üzérkedés büntetvében, míg II. és III. r. vádlottakat befolyás vásárlása vétségében mondott ki bűnösnek. Jogi indoklásában kifejtette, I. r. vádlott más számára kérte az előnyt. A befolyással üzérkedés befejezettsége szempontjából a valódi vagy színlelt befolyás érvényesítése céljából történő előny kérése vagy elfogadása az irányadó. Közömbös a befolyás érvényesítése, a hivatalos személlyel történő tényleges kapcsolatfelvétel. A tudatos ráhatás, a befolyás a hivatalos személyre annak érdekében, hogy ne a jogszabályok alapján járjon el, hanem a befolyással üzérkedőre és annak ügyletére tekintettel más szempontok alapján a javára döntsön. Elemezte a csalás és a befolyással üzérkedés kapcsolatát, miszerint a csalás szükségképpen feltételezi a másik fél tévedésbe ejtését, a jogtalan haszonszerzési célzatot, a károkozást. A két cselekmény halmazata látszólagos a specialitás elve alapján. II. és III. r. vádlottak a befolyás vásárlásának vétségét valósították meg, minthogy az ő érdekükben állt a hivatalos személy befolyásolása. I. r. vádlott pedig állította, jó barátjára, aki hivatalos személy, befolyást bír gyakorolni.

A másodfokú bíróság³¹ rámutatott arra, hogy a befolyással üzérkedés büntetvének megállapításához releváns tényállási eleme, a terhelt azt a látszatot keltse, hivatalos személy befolyásolásával intézi el a kedvező döntést (Kúria Bfv. I. 167/2012.). A befolyással üzérkedő arra hivatkozással kér vagy fogad el előnyt, hogy az ügyet intéző hivatalos személyre ráhatással bír, az ügy kedvező elintézését ekként tudja biztosítani. Ha azonban a terhelt nem a befolyás érvényesítését, pusztán az ügy állásáról történő érdeklődést ígéri, a befolyással üzérkedés megállapítása szóba sem jöhet (Kúria Bfv. 2723/2000/4.)

Ha a terhelt szándéka tévedésbe ejtésnél valóban jogtalan haszonszerzés, de egyben azt a látszatot is kelti, hogy az összeggel hivatalos személyt veszteget meg, illetve azt, hogy lehetősége van a hivatalos személyt befolyásolni, nem a csalás büntetvének, hanem a befolyással üzérkedés büntetvének a megállapítása jöhet szóba.

A befolyással üzérkedés esetében azt kell vizsgálni, van-e ténylegesen hatósági eljárás, amelynek kapcsán a hivatalos személy befolyásolására történő hivatkozás lehetősége felmerül.

Jelen tényállás kapcsán is azt kellett elsődlegesen megállapítani, valóban befolyásolásra irányult-e I. r. vádlott szándéka, arra, hogy a hivatalos személy ne kizárólag a jogszabályoknak megfelelően járjon el, ha-

nem az üzérkedőre tekintettel, az ő javára. Amennyiben nem befolyásról van szó, hanem csak információ kérésről, a befolyással üzérkedés tényállása nem valósul meg. Ebben az esetben II. és III. r. vádlottak a csalás büntetvének sértetti pozíciójába kerülhetnek.

Felvetődik a probléma, hogy az előbb vázolt kérdés eldöntésénél van-e jelentősége a csalás eredmény értelmezésének.³² Álláspontom szerint a csalás és a korrupciós jellegű cselekmények elhatárolása esetén az előbb részletezett példákból az a következtetés vonható le, hogy valamennyi esetben a tényleges kár alapoza meg a csalás elkövetési értékét. Az elmaradt haszon lehetősége nem merült fel.

Felmerülhet természetesen az a kérdés van-e relevanciája ebben a körben a tényleges kár, illetve az elmaradt haszon problematikájának. Véleményem szerint e körülményt akkor kell vizsgálni, ha a cselekmény a döntés szerint csalásnak minősül. Ekkor viszont a kérdés, a minősítést befolyásoló tényezővé válik.

Összegzés

Tanulmányomban a csalás és a korrupciós bűncselekmények halmazatának problematikájára kívántam a figyelmet felhívni és a helyes jogi megoldást sugalló bírói döntéseket bemutatni.

A jogesetekben rendszerint visszatért a specialitás elvéhez kapcsolódó dogmatikai probléma. A specialitás elve szerint, ha az elkövető magatartása egy általánosabb tényállás mellett legalább egy speciális tényállásnak is megfelel, akkor az általános tényállás figyelmen kívül marad és az elkövető büntetőjogi felelősségét a speciális tényállás alapozza meg.

A gyakorlatban az előbbieken vázoltak szerint ez a probléma merül fel a befolyással üzérkedés és a csalás tényállása között.

A problémát az adja, hogy az előbbieken alapján a befolyással üzérkedést kell-e megállapítani abban az esetben, ha az elkövető azzal a megtévesztő magatartással kér vagy fogad el más személytől pénzt, hogy hivatalos személyt befolyásol, azonban az általa előadottaknak valós alapja nincs.

A jelzett problémára a bírói gyakorlat többféle megoldást adott. Dolgozatomban megkíséreltem e megoldásokat bemutatni arra is utalva, hogy a specialitás elve, amelynek alkalmazása kézenfekvőnek tűnik, nem mindenkor vezetett el a felsőbb bíróságok által is osztott nézethez.

E rövid dolgozat célja az volt, hogy néhány jogeset bemutatásán keresztül érzékeltessem, a „megtévesztő” jellegű magatartások büntetőjogi kezelése, nem valósulhat meg egységes tudományos megközelítés nélkül. ■

³¹ Debreceni Ítéletkönyv Bf. I. 585/2015/8. sz. végzés

³² Elek Balázs: *Egy dogmatikai vita feltámadása. A csalás eredményének értelmezése*, Büntetőjogi Szemle 2013/1–2. szám 3–8. old.

Felhasznált irodalom

- Belovics Ervin – Molnár Gábor Miklós – Sinku Pál: Büntetőjog II.* Budapest 2012. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft.
- Horváth Tibor – Kereszty Béla – Maráz Vilmosné – Nagy Ferenc – Vida Mihály: A magyar büntetőjog Különös része.* Korona Kiadó, Budapest 1999.
- Gellér Balázs József: Gondolatok a kettős értékelés tilalmáról és a látszólagos alaki halmazat feloldására szolgáló elvekről.* Tanulmányok Tóth Mihály professzor 60. születésnapja tiszteletére Pécs 2011. Universita Quinqueecclesiensis
- Nagy Ferenc: A magyar büntetőjog általános része.* Korona Kiadó, Budapest 2001.
- Madai Sándor: A család büntetőjogi értékelése.* Budapest 2011. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft.
- Múlt-kor Magazin 2004. 08. 24. Múlt-kor. hu.
- Tóth Mihály: A család formáinak és büntetőjogi értékelésének változásai.* Belügye Szemle 4-5/2001.
- Magyar Törvények 1876-1880. évi törvénycikkek Budapest, Révai testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság 1911.
- Hollán Mihály: A befolyással üzérkedés büntetendősége a közszférán túl.* Állam- és Jogtudomány 2012. LIII/1.

- Elek Balázs: Egy dogmatikai vita feltámadása. A család eredményének értelmezése* Büntetőjogi Szemle 2013/1-2. szám
- Elek Balázs: A család és az adócsalás elhatárolásának egyes elméleti és gyakorlati kérdései.* Collectio Iuridica Unersitatis Debreceniensis V. DELA Könyvkiadó és Kereskedelmi Kft.
- Ambrus István: Egység és halmazat – Régi dogmatikai kérdés új megközelítésben.* Generál Nyomda Kft., Szeged 2014.
- Inzelt Éva – Kerezsi Klára – Lévay Miklós: Korrupciós bűncselekmények a büntető igazságszolgáltatás tükrében.* ELTE ÁJK 2014.
- Szent Biblia 1 Mózes 25, 19-34 Ézsau és Jákob története
- Legfelsőbb Bíróság 1/2006. Büntető jogegységi határozat 1-2-3. pontjai
- Jogtár Országos Bírósági Hivatal, lezárva 2016. 06. 27. Legfelsőbb Bíróság Bfv. I. 133/2009. sz. határozat
- Jogtár Országos Bírósági Hivatal, lezárva 2016. 06. 27. Fejér Megyei Bíróság Bf. 559/1991. sz. határozat, Miskolci Törvényszék 12. B. 1379/2014/38. sz. ítélet, Debreceni Ítéltábla Bf. I. 585/2015/8. sz. végzés, Kúria Bfv. 444/2013/20. sz. végzés, Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság I.B.106/2009/72. sz. ítélet, Debreceni Ítéltábla Bf. II 56/2012/57. sz. ítélet

KORRUPCIÓS BŰNCSELEKMÉNYEK AZ ÚJ BÜNTETŐKÓDEXBEN

SZERZŐ: **Hollán Miklós**

A korrupció legveszélyesebb (vagy legalábbis hivatalosan annak nyilvánított) szegmense a korrupciós bűnözés, azaz a korrupciós bűncselekmények összessége. A könyv célja a kapcsolódó hazai büntetőtörvények, egyéb jogszabályok, joggyakorlat és jogirodalom részletes feldolgozása. Elemzésének fókuszában azon újdonságok állnak, amelyek az új büntetőkodez (2012. évi C. törvény) rendelkezéseit a korábbi tényállásokhoz képest jellemzik. Megvizsgálja azt is, hogy a korábbi felsőbb bírósági iránymutatások, eseti döntések és jogirodalmi álláspontok mennyiben tarthatók fenn az új kodez alkalmazása esetén. Abban a kérdésben is segítséget nyújt a jogalkalmazóknak, hogy a 2013. július 1. napját megelőzően elkövetett cselekmények esetén a régi vagy az új szabályozás tekinthető-e enyhébbnek. A mű nemcsak a hatályos joganyagot rendszerezi, hanem olyan problémákra is megoldást keres, amelyek felmerülése ma még csupán várható. A könyv elsősorban azoknak a bírácoknak, ügyészeknek, ügyvédeknek és rendőröknek kíván nélkülözhetetlen segítőtársá lenni, akik napi munkájuk során szembesülnek a korrupciós bűncselekményekre vonatkozó rendelkezések alkalmazásának komplex feladatával.

Ára: 4500 Ft

MEGYES VÁSÁRLÓ
-5%